

Index rerum.

Prædestinati omnes sumus, in laudem & gloriâ Christi, & per merita ipsius, 336.1.c. prædestinatio & reprobatio una cum volitione caterarum rerum qualiter in Deo meditanda ibid.e

Prædestinatio per Christum & in Christo, est ratio, quæ Deus præiudicat Christi gratia & meritis, aliquæ venturæ in vitam æternam. 337.1.e

Prædestinationis adulatorum & paruulorum, & reprobationis item discrimen 339.1.e.f. 2.a.b

Prædestinatus adulator nullus est, nisi per propria merita, quæ auxiliis & donis diuinis nihil impediens, in potestate arbitri sit habere. ibi.2.d.e

in prædestinatione adulti, duo consideranda, & quæ illa 340.1.b

Prædestinationis effectus adulti, qui ad fidem vocatus, saepe relapsus, pie moritur ibid.e.d

Prædestinatur homo adultus cum sua innata libertate per media quæ Deus illi ab æternitate conferre voluit, 342.1.b prædestinatio est ratio ordinis & mediocrum, quibus Deus præiudicat creaturam peruenituram in vitam æternam, &c. 344.1.c. prædestinationis certitudo prouenit ex parte diuinæ præscientiæ, ibid.d. prædestinatum in sensu diuino damari posse quomodo sit verum, in sensu vero composito seruari, ibid.2.c d. prædestinatio & arbitri libertas conciliantur, ibid.e.f. prædestinatio paruulorum certitudo, non est ex certitudine mediocrum, sed ex certitudine diuinæ præscientiæ dumtaxat. 345.1.a

Prædestinatio adulti, quoad integrum, effectum nullam habet causam ex parte ipsius prædestinati, sed tota ea in Dei voluntatem tanquam in causam reducenda est, ibi.2.a. probatur fuisse hæc conclusio, quia si daretur hæc causa vel præcederet, vel comitaretur, vel sequeretur, ibid.2.b.c. prædestinationis effectus si ita etiam intelligantur, qui ad supernaturalem gratiæ ordinem pertinent certa est hæc conclusio, 346.1.b.c. Hæc conclusio non pugnat cum præcedenti quæ dictum est prædestinationem a libero arbitrio pendere 347.2.b

Prædestinationis paruulorum quoad integrum eius effectum non datur causa seu ratio ex parte ipsorum, sed in Dei voluntate tanquam in causam id totum referendum est. 347.2.f

Prædestinatio perficitur per æternum liberum actum voluntatis diuinæ, & includit ex parte intellectus cognitionem quæ nouit qui ad vitam æternam sunt perueni- turi, 348.1.c.d. prædestinationis an datur causa ex parte prædestinati, in quo sensu quarunt doctores, ibi.2.e

Prædestinationis ex parte vsus arbitrii præiudici, nec causa, nec ratio, nec conditio sine qua non, quæ ratione non datur 349.1.a.b

Prædestinationis non datur causa sed præscientiæ, quæ Deus præiudicat aliquem perueniturum in vitam æternam datur conditio ex parte vsus liberi arbitrii. sine, quæ hæc præscientia non præexistit. ibid.e.f

Prædestinatio quoniam includit præscientiam, a cooperatione liberi arbitrii pendet ibi.2.d

Prædestinatio integrum manet non peruenire ad beatitudinem & reprobo peruenire ibi.2.f

Prædestinatio bonorum & reprobatio malorum Angelorum quomodo penderet ab usu eorum liberi arbitrii. ibid.2.c.d

Prædestinatio adulti in statu naturæ corruptæ quomodo penderet a libero arbitrio, exemplo duorum infirmorum declaratur 351.1.a.b

Prædestinatio non tollit libertatem peccandi nec in eo perseuerandi, & reprobatio non peccat, vt quis peccare non possit, & in peccato non permanere ibid.1.d.e

Prædestinatio & præscientia ita certe sunt, vt contradictionem implicet contrarium euenire, ibid.2.b. prædestinationis certitudo non a decreto Dei, sed a præscientia diuina pendet, atque adeo ita optime cum prædestinatione libertas arbitrii conciliatur ibid.e.d

Prædestinationis tota difficultas & imperferutabilis diuini consilii abyssus in quo sita sint 352.1.c.d

Prædestinatus vt sit, in potestate nullius arbitrii est

facere ibid.e.f

Prædestinationis certitudo est ex hypothesi in præscientia media absolute, & omnino in scientia libera quæ prædestinationem consequitur, ibi.2.a. prædestinationem fuisse secundum præscientiam duobus modis intelligi potest & qui illi ibid.c.d

Prædestinatio facta est secundum præscientiam vsus liberi arbitrii, ita vt detur aliqua ratio seu potius conditio ex parte qualitatibus vsus futuri, sine qua non præexistisset in Deo 353.1.b

ad Prædestinationem necessaria est præscientia, quæ Deus præiudicat, quid pro libertate arbitrii cum his vel illis donis in hoc ordine rerum esset futurum, ibi.2.a

ad Prædestinationem cuiusque adulti duo sunt necessaria electio per gratiam, id est, voluntas conferendi auxilia gratiæ, & præscientia quod talibus sit ad suam salutem vsurus ibid.d

Prædestinatio nos Deo eo modo quo iustificamur & saluamur 354.1.b

in Prædestinandis, Deum aliquam habuisse rationem vsus liberi arbitrii demonstratur ibid.f

Prædestinatio paruulorum quomodo dependens fuerit a libero arbitrio non suo sed aliorum 355.1.c.d

Prædestinationem non esse propter bonum vsus liberi arbitrii, sed pro sola Dei voluntate, quæ sua dona prout vult tribuit, auctor clamat ibi.2.c

Prædestinatio non est facta sine præscientia vsus liberi arbitrii habitaque illius consideratione ibid.f

Prædestinatio non est propter præscientiam qualitatis vsus liberi arbitrii futuri ex hypothesi, quod homines in vno aut alio rerum ordine collocarentur, sed est non sine præscientia qualitatis vsus liberi arbitrii, ex quacumque hypothesi futuri 356.1.d.e

Prædestinatio non est propter qualitatem vsus liberi arbitrii, etiam tanquam ob causam congruentem, sed Deus dum prædestinabat rationem habuit liberi arbitrii, vt aliqua constitueret, 356.1.f. 2.a. prædestinatio duo includit, vnum ex parte diuini intellectus, & aliud ex parte diuinæ voluntatis, 357.2.b.c. prædestinationis effectus non est certus ex parte diuinæ voluntatis, sed ex parte intellectus ibid.d

Prædestinatum adultum non peccaturum lethaliter ex parte auxiliorum certum non est, sed ex parte præscientiæ, ibi.f. prædestinationis effectus certitudo ratione præscientiæ diuinæ cur non tollit æque libertatem, sicut tolleret ratione voluntatis diuinæ 358.1.d.e

Prædestinationis actus & effectus alii ab aliis, de lege ordinaria pendunt, ibid.2.c. prædestinationis certitudo si ex sola diuina voluntate penderet, fatalis necessitas inducitur & arbitrii libertas tollitur, 359.1.b. prædestinatio ex sententia D. Thomæ includit actum voluntatis, atque adeo præscientiam, 360.1.b. prædestinatio sunt actum primo diuinæ voluntatis omnes Angeli & homines adulti quos Deus præiudicat in gratia finituros, 361.1.d. prædestinatio & reprobatio quæ ratione ad Deum solum sunt referenda ibid.2.a

Prædestinatio secundum quem sensum est referenda, ad Dei propositum, & electionem ibid.c

Prædestinatio horum potius adulatorum quam illorum rationem annexam habuit, quod hi in gratia vitæ finituri erant, illi vero minime, 361.2.d. prædestinationis ratio & eius certitudo pendet a præscientia, 362.1.a. prædestinatio & libertas arbitrii quomodo recte cohererant, ibid.e.d. prædestinatio non est facta ad solam misericordiam manifestandam, & reprobatio ad iustitiam vindicandam ibid.2.a

de Prædestinatione auctoris sententia breuiter explicatur, 363.2.b. ad prædestinationem duo necessaria, media quibus ad vitam æternam peruenitur & concursus liberi arbitrii, ibi.e. ex hoc postremo orta est eorum sententia qui dicunt prædestinationem esse secundum vsum liberi arbitrii, ibid.f. ex priori eorum qui dicunt prædestinationem esse ex mera Dei liberalitate, 364.a.

de Prædestinatione duo obseruanda, & Patres inter se conciliari posse demonstratur ibid.b.e